ŞİÂ MENSUBUNA NASİHAT

Yazan
EbuBekr el-Cezâirî

Tercüme
Muhammed Şahin

بسم الله الرحمن الرحيم

İTHÂF

Fikri ve vicdânı hür, hakkı ve hayrı seven, doğruyu bilmek ve öğrenmek arzusunda olan her şiâ mensubuna!

Özet olarak yazdığım bu kitapçığı her şiâ mensubuna ithâf ediyor ve ondan sadece bunu okumasını, okurken de ona nasihat etmekten başka bir amacımın olmadığına inanmasını ümit ederim.

Vesselâm…

Ebubekir el-Cezâirî
Mescid-i Nebevî Vaizi

بسم الله الرحمن الرحيم

ÖNSÖZ

Allah'ın adıyla.Hamd, Allah'adır.Salât ve selâm, Allah'ın elçisi peygamberimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına olsun.

Açıkça söylemek gerekirse ben, -ki hakkın söylenmesi gerekir- ehli beyt şiâsını, ehli beyti sevmekte aşırıya gidip onları savunan, dînin bazı tâli meselelerinde yakın veya uzak yorumlar nedeniyle ehli sünnete muhâlefet eden bir topluluk olarak biliyordum.

Bu nedenle, bazı kardeşlerin onları fâsık ilân etmelerine, kimi zaman da onları İslâm dâiresinden çıkarmalarına (tekfîr etmelerine) kızıyor,hatta çok üzülüyordum.Lâkin bu durum fazla uzun sürmedi ki kardeşlerimizden birisi ehli beyt şiâsı hakkında doğru hüküm verebilmem için onlara âit olan bir kitabı okumamı tavsiye etti.

Kitabın seçimi olarak da şiâ mezhebinin isbâtı konusunda sözüne en çok itibar edilen bir kimse olan Küleynî'nin ***"el-Kâfî fî Usûli'd-dîn"*** adlı kitabı oldu.

Küleynî'nin kitabını okuyup ilmî gerçeklerle neticeye vardıktan sonra, şiâya karşı duygusal dav-randığımdan dolayı beni hatalı gören, ehli sünnetle doğru veya yanlış sebeplerle İslâm dînine mensup olduklarını söyleyen bu topluluk arasında var olan bazı kırgınlıkların giderilmesini ümit ederek onlara şirin görünmek istediğimden dolayı beni ayıplayıp bu durumu hoş karşılamayan kardeşlerimden özür dilememi gerekli kıldı.

İşte, şiâ mezhebinin isbâtı konusunda şiânın güvendiği en önemli kitaptan derlediğim gerçekleri takdim ediyor ve bütün şiâ toplumunu, bu gerçekleri samimîyet ve insafla düşünmeye, ardından da şiâ mezhebi ve bu mezhebe mensup olmak konusunda hüküm vermeye çağırıyorum.

Eğer bu mezhebin hak olduğuna ve ona mensup olmanın doğru olduğuna hüküm verirse,şiâ mezhebine mensup olan herkes,mezhebini yaşamaya devam etsin.

Yok, eğer bu mezhebin temelsiz ve bâtıl olduğuna, bu mezhebe mensup olmanın çirkin olduğuna hüküm verirse, her şiâ mensubuna düşen görev; kendi kendine nasihat ederek kurtuluşunu istemek için bu mezhebi terkederek ondan uzaklaşmasıdır.

Milyonlarca müslümana yeten Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim ve elçisi Muhammed-*sallallahu aleyhi ve sellem*-'in sünneti, ona da yeter.

Yine, gerçek ortaya çıktıktan sonra bir müslümanın katı bir taklitçilik veya milliyetçilik taassubu gütmesinden veyahut dünyevî menfaatını korumak uğruna bâtılda ısrar etmesinden Allah-*azze ve celle*-'ye sığınırım.

Böyle yapan kimse, hem kendisini aldatmış, hem de nifak ve hilekâr bir yol edinmiş olur.Böylelikle evlâtlarını, kardeşlerini ve kendisinden sonra gelecek nesilleri haktan yüz çevirerek bâtıla, sünnetten uzaklaştırarak bidata, gerçek İslâm dîninden çirkin mezhebine ileterek fitneye sebep olmuş olur.

Ey Şiâ Mensubu!

Aşağıda sayacağım ilmî gerçekler, inandığın mezhebinin esâsı ve dîninin kâideleridir.Seni ve kavmini, İslâm adına İslâm'dan, hak adına haktan uzaklaştırmak için, sana ve senden önceki nesillere bu esâs ve kâideleri koyan hilekâr ve kâtil eller, azgın ve şerli nefislerdir.

Ey Şiâ Mensubu!

İşte, inandığın mezhebin temel taşı ve şiânın ana kaynağı durumunda olan *"el-Kâfî fî Usûli'd-dîn"* adlı kitabın içerdiği yedi gerçeği sana takdim ediyorum.Bu gerçeklere bir göz atıp iyice düşünmelisin.

Allah Teâlâ'dan, bu gerçekleri okuduktan sonra sana, hakkı hak olarak göstermesini ve onu inanç olarak yaşamanda sana yardımcı olmasını, yaşarken de her türlü zorluklara karşı dayanma gücünü vermesini dilerim.

Şüphesiz ki Allah Teâlâ'dan, başka hakkıyla ibâdet edilecek bir ilâh yoktur.Ve O'ndan başka her şeye yücü yeten de yoktur.

BİRİNCİ GERÇEK

Tevrât, Zebûr ve İncîl gibi ilâhî kitapların birer nüshâsının Ehli Beyt âlimlerinde bulunduğun-dan Ehli Beyt ve şiâsı Kur'ân-ı Kerîm'e ihtiyaç duymamaktadırlar (!) :

Ey Şiâ Mensubu!

Bu gerçeği pekiştiren ve senin de inanmanı gerektiren olay; ***"el-Kâfî fî Usûli'd-dîn"*** adlı kitapta haber verilen husustur.

Kitabın yazarı Küleynî bu konuda şöyle der :

"İmamların ellerinde, Allah tarafından indirilmiş kitapların hepsi bulunmaktadır.İmamlar, değişik dillerde olmasına rağmen bu kitapları okuyup anladıklarına dâir bölüm "[1]

Küleynî, bu hususta Ebu Abdillah'dan[2] rivâyet edilen iki hadîsi delîl göstermektedir.Buna göre, Ebu Abdillâh, -güyâ - İncîl, Tevrât ve Zebûr'u Süryânice okuyormuş !!!

Yazarın bu sözünün arkasında yatan niyeti bellidir.Bu ise ehli beyt ve onun şiâsının bu konuda imamlara tâbi olduğudur. Dolayısıyla imamlar,önceki peygamberlere inen kitapları bildik-erinden Kur'ân'a ihtiyaç duymayabilirler.

Bu inanç,şiâyı İslâm ve müslümanlardan ayıran çok büyük bir tehlikedir.Hiç şüphe yok ki, angi sebeple olursa olsun Kur'âna ihtiyaç olmadığına inanmak, insanı İslâm dâiresinden çıkarıp müslümanlardan uzaklaştırır.Şiânın bu düşünce ve inancı, İslâm ümmetini inanç esâsları, ahkâm ve âdâbı konusunda birbirine bağlayan ve onları tek bir ümmet yapan Kurân'dan yüz çevirmek demek değil midir ?

---

[1] *el-Kâfî fî Usûli'd-dîn, Kitabul-Hucce,cilt: 1, sayfa: 207*

[2] *Ebu Abdillâh; Câfer Sâdık'ın künyesidir. (Mütercim)*

Yine, tahrif olunarak hükmü ortadan kaldırılan kitapları okuyarak onlara önem vermek ve içindeki-lere göre yaşamak, Kurân'dan yüz çevirmek demek değil midir ?

Kurân'dan yüz çevirmek, İslâm dîninden çıkış ve küfür sayılmaz mı ?

Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem*-, Hz. Ömer'in-*Allah ondan râzı olsun*- elinde Tevrât'tan bir sayfa gördüğünde onu yırtmış ve ona: *"Size, berrak ve tertemiz Kur'ânı getirmedim mi?"* dediği halde, tahrif olunmuş ve hükmü ortadan kaldırılmış kitapları okumak nasıl câiz olur ?

Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem*- Hz. Ömer'in-*Allah ondan râzı olsun*- Tevrât'tan koparılan o sayfaya bakması-na dahi râzı olmuyorsa, temiz ehli beytten birisinin, eski kitapların hepsini toplaması ve değişik dillerde olmasına rağmen onlara yönelip onları okuması hiç düşünülebilinir mi? Hem bunları niçin yapsın ki ?

Acaba o kitaplara bir ihtiyacı olduğundan dolayı mı, yoksa bunun ardında istediği başka bir şey mi vardır?

Allah'a yemin olsun ki bunun ardında yatan amaç; İslâmı ve müslümanları ortadan kaldırmak için âlemlerin Rabbi olan Allah'ın elçisinin ehli beytine yapılan iftiradan başka bir şey değildir.

Son olarak, şiâya mensup herkesin şunu bilmesi gerekir ki hangi sebeple olursa olsun bir insanın Kur'anın tamamına veya bir kısmına ihtiyaç olmadığına inanması, onun İslâm dîninden çıkması ve mürted olması demektir.Bu inanç, sâhibini İslâm dîni ve müslümanlarla olan bağını koparır.

O Kur'an ki, Allah Teâlâ onu hiçbir noksanlık veya fazlalık olmaksızın müslümanların gönüllerinde günümüze kadar koruduğu ve sonsuza dek öyle kalacak olan, vahîy emîni Cebrâîl *-aleyhisselâm-*'ın Allah Teâlâ tarafından, peygamberlerin efendisi Muhammed*-sallallahu aleyhi ve sellem-*'e indirdiği, Rasûlullah*-sallallahu aleyhi ve sellem-*, ashâbı ve onlardan sonra gelen milyonlarca müslümanın tevâtür yoluyla günümüze kadar okudukları bir kitaptır.

Nitekim Allah Teâlâ Kur'anı koruma görevinin kendisinde olduğunu belirterek şöyle buyurmaktadır :

﴿ إِنَّا نَحۡنُ نَزَّلۡنَا ٱلذِّكۡرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ﴾ [سورة الحجر الآية :٩]

"Şüphesiz ki Zikr'i** (Kur'an'ı) (Muhammed-sallallahu aleyhi ve sellem-'e) **biz indirdik ve onu** (bir değişikliğe uğratılarak ilâve edilmekten veya noksanlaştırılmaktan veyahut da bir kısmının kayba uğratılmasından) **koruyacak olan da yalnızca biziz."[1]

✡ ✡ ✡ ✡ ✡

[1] *Hicr Sûresi : 9*

İKİNCİ GERÇEK

Sahâbeden Hz. Ali*-Allah ondan râzı olsun-* ***ve ehli beyt imamlarından başka hiç kimsenin Kur'an'ı toplayıp ezberlemediği inancı (!) :***

Küleynî, adı geçen kitabında bu inancı zikretmiş ve kendisinin de bu inanca sâhip olduğunu belirterek şu olayı delîl göstermiştir:

"Câbir b. Yezîd el-Cû'fî'den rivâyet olunduğuna göre, o şöyle der: Ebu Câfer-aleyhisselâm-'ı şöyle derken işittim:Kur'an'ın tamamını topladığını iddiâ eden yalancıdır. Kur'an'ı nâzil olduğu gibi Ali b. Ebî Tâlib ve ondan sonra gelen imamlardan başka hiç kimse toplayıp ezberlememiştir." [1]

Ey Şiâ Mensubu!

Şimdi bilmelisin ki -Allah Teâlâ , beni ve seni hak dînine ve dosdoğru yoluna iletsin- bu inanç yani ehli beyt imamlarından başka müslümanlardan hiç kimsenin Kur'anı toplayıp ezberlemediğine inanmak; bozuk ve bâtıl bir inançtır.

Bu inancı yerleştiren kimsenin niyeti; ehli beyt ve şiâsı dışındaki müslümanları tekfir etmektir.Böyle inanmak ve düşünmek; bu inancın ne kadar bozuk ve bâtıl, aynı zamanda ne kadar şerli olduğunu göstermektedir.Bunun şerrinden Allah'a sığınırız.

---

[1] *el-Kâfî fi Usûli'd-dîn, Kitabul-Hucce,cilt: 1, sayfa: 26*

Bu inancın bozuk ve bâtıl olduğunu şöyle izâh edebiliriz:

1. Osman b. Affân, Ubeyy b. Ka'b, Zeyd b. Sâbit ve Abdullah b. Mesud-*Allah onlardan râzı olsun-* gibi sahâbenin mushafları ve Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem-*'in ashâbından yüzlercesinin Kur'anı ezberleyip topladıkları halde, onları yalanlamak; onların günâhkâr ve sözlerinde adâletsiz olduklarını gerektirir.Temiz ehli beytten hiç kimse bunu söylemez.Bunu, ancak fitne çıkararak müslümanların arasını açmak isteyen,İslâm düşmanları söylerler.

2. Ehli beyt şiâsının dışındaki müslümanların genelinin Kur'anın bir kısmıyla amel edip diğer kısmını terkettiklerinden dolayı dalâlette olmaları ki bunun küfür ve dalâlet olduğunda hiç şüphe yoktur.Çünkü müslümanlar, Allah'ın indirdiği Kur'anın hepsiyle değil de bir kısmıyla Allah'a ibâdet etmiş sayılmaktadırlar.Buna göre, müslümanların sâhip olup da yaşayamadıkları Kur'anın diğer kısmında akâid, ibâdetler, âdâb ve ahkâm ile ilgili âyetlerin olması mümkündür.

3. Bu inanç, Allah'ın şu sözünü yalanlamayı gerektirir:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ﴾ [سورة الحجر الآية :٩]

"Şüphesiz ki Zikr'i** (Kur'an'ı) (Muhammed-sallallahu aleyhi ve sellem-'e) **biz indirdik ve onu** (bir değişikliğe uğratılarak ilâve edilmekten veya noksanlaştırılmaktan veyahut da bir kısmının kayba uğratılmasından) **koruyacak olan da yalnızca biziz."[1]

Allah Teâlâ'yı yalanlamak ise küfürdür. Hem de ne küfür!!!

---

[1] *Hicr Sûresi : 9*

4. Allah'ın kitabını müslümanların hepsine değil de yalnızca kendi şiâsından dilediklerine has kılıp saklamak ehli beyte câiz midir?

Ehli beytin münezzeh olduğu bu hareket, Allah Teâlâ'nın rahmetini gizleyip, ona tek başına sâhip olmak ve onu gasbetmek demek değil midir?

Allahım! Biz bilmekteyiz ki elçin Muhammed*-sallallahu aleyhi ve sellem-* ve ehli beytin bu yalanından uzaktır.

Allahım! Elçin Muhammed*-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in ehli beytine yalan isnad edip onlara iftirâ edenlere lânet et.

5. Bu inanç, sadece şiânın hak sâhibi ve hak üzere olduğunu gerektirir.Çünkü şiâ; -iddiâlarına göre- Kur'anın noksansız olarak tamamına sadece kendileri sâhiptirler.Böylece onlar, Allah Teâlâ'nın indirdiğinin tamamıyla Allah'a ibâdet etmekte, diğer müslümanlar ise Kur'anın çoğundan ve ondaki hidâyetten mahrum olduklarından dolayı dalâlettedirler.

Ey Şiâ Mensubu!

Bu gibi saçmalıkları aklı selim birisi söylemekten münezzeh olduğu halde İslâm'a ve müslümanlara mensup birisi nasıl söylesin.

Şüphesiz ki Allah Teâlâ, Rasûlullah*-sallallahu aleyhi ve sellem-* vefât etmeden Kur'anın inişini kemâle erdirip açıklamasını tamamlamış, müslümanlar da onu gönüllerinde ezberleyerek yazıya dökmüşlerdir.

Böylece Kur'an, müslümanlar arasında yayılarak hepsine ulaşmış ve herkes tarafından ezberlen-miştir.Kur'anın toplanıp

ezberlenmesi konusunda ehli beyt ile diğer müslümanlar arasında hiçbir fark yoktur.

O halde nasıl olur da; *"Kur'anı ehli beyt'ten başka hiç kimse toplayıp ezberlememiştir.Bunu iddiâ eden yalancıdır"* denilebilir ?

Bunu söyleyene meydan okunsa ve kendisine şu soru sorulsa hâli nice olur dersiniz:

"Ehli beyt şiâsına has olan bu Kur'an'dan bize bir sûre veya bir kaç sûre gösterebilir misin ? "

Allahım! Seni her türlü noksan sıfatlardan tenzih ederim ki bu, büyük bir iftirâdır.

✡ ✡ ✡ ✡ ✡

ÜÇÜNCÜ GERÇEK

Geçmiş peygamberlerden geriye kalan taş ve âsâ gibi eserlere bütün müslümanların değil de yalnızca ehli beyt ve şiâsının sâhip olması (!) :

Bu gerçeği doğrulayıp isbât eden olay yine, ***"el-Kâfî fî Usûli'd-dîn"*** adlı kitabın yazarı Küleynî'nin rivâyet ettiği kıssadır.

Küleynî şöyle der:

"Ebu Basîr, Ebu Câfer-aleyhisselâm-'dan rivâyet ettiğine göre, Ebu Câfer şöyle der: Mü'minlerin emîri Ali-aleyhis-selâm- karanlık bir gecede mırıldanarak dışarı çıkıp şöyle demeye başlar: Hım… Hım... Karanlık bir gece…İmam Ali,üzerinde Âdem'in gömleği,parmağında Süleyman'ın yüzüğü ve elinde Musa'nın âsâsı olduğu halde huzurunuza çıktı."

Küleynî yine şöyle rivâyet eder:

"Ebu Hamza, Ebu Abdillah-aleyhis-selâm-'ı şöyle derken işittim der: Musa'nın levhâları ile âsâsı bizdedir. Bizler, peygamberlerin vârisleriyiz!" [1]

Ey Şiâ Mensubu!

Bu inanç, özellikle de bu üçüncü gerçekte belirtilen inanç, birçok konuda son derece bozuk ve çirkin hükümleri kabul etmeni gerektirir ki senin gibi akıl sâhibi birisinin bunlardan uzaklaşması ve bunları kabul etmemesi gerekir.

---

[1] *el-Kâfî fî Usûli'd-dîn, Kitabul-Hucce,cilt: 1, sayfa: 227*

Bu bozuk ve çirkin hükümleri şöyle sıralamak mümkündür :

1. Hz.Ali'nin-*Allah ondan râzı olsun-* şu sözünü yalanla-maktır: O'na: *"Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- siz ehli beytine özel bir şey ayırdı mı?" diye sorulduğunda,o;" Şu kılıcımın kınındaki şeyden başka bir şey ayırmadı." demiş ve içerisinde dört şey yazılı bulunan sayfayı çıkarmıştır.* [1]

2. Bu sözü Hz. Ali'ye-*Allah ondan râzı olsun-* nisbet ettiklerinden dolayı ona iftira etmişlerdir.

3. Bu inanç, sâhibinin ne kadar aşağılayıcı bir davranış içerisinde bulunduğunu, bu inancının ne kadar saçma olduğunu, akıl yönünden de noksan olduğunu ve kendisine dahi saygısız olduğunu göstermektedir.

Örneğin Küleynî'ye:

"Hz. Süleyman'ın yüzüğü, Hz.Musa'nın âsâsı veya Musa'ya indirilen levhâlar neredededir?" diye sorulsa hiçbir cevap veremez ve iddiâ ettiği şeyler-den hiç birisini getirmeye gücü yetmez.Bundan da anlaşılmaktadır ki kıssa baştan sona kadar yalan ve düzmecedir.

Bundan daha açık olarak şöyle söylenebilir:

---

[1] *Buhârî, Müslim ve diğer hadîs âlimleri bu dört şeyi kitaplarında zikretmişlerdir.Buna göre Hz.Ali'nin-Allah ondan râzı olsun- kılıcının kınından çıkardığı sayfada şu dört şey yazılıydı:*

1. Allah'tan başkası adına kurban kesene Allah lânet etsin.

2. Tarla veya arazinin sınır taşını çalan veya değiştirene Allah lânet etsin.

3. Anne ve babasına lânet edene Allah lânet etsin.(Bu lânet, dolaylı yoldan da olabilir: Örneğin bir kimsenin başkasının anne ve babasına lânet etmesi,anne ve babasına lânet edilen kimse de onun anne ve babasına lânet ederse,işte bir kimsenin anne ve babasına lânet etmesi demektir.)

4. Kendisine had cezası uygulanmasın diye yeryüzünde olay çıkaran kimseyi yanında barındıran kimseye Allah lânet etsin.(Mütercim)

"O halde-iddiâ ettiğin- Hz.Musa'nın âsâsı ile Hz.Süleyman'ın yüzüğü gibi mucizeler ehli beyt şiâsının elindeydi de tarih boyunca senden önceki ehli beyt şiâsı, birçok ezâ ve cefâya maruz kalmasına rağmen, niçin düşmanlarını yoketmek için bunları kullanmadılar?

4. Bu yalan dolu rezâletin arkasında yatan hedef; şiânın hidâyet, kendilerine düşmanlık eden ehli sünnet müslümanlarının dalâlet üzere olduklarını ispatlamak içindir.Bundan da kastın; İslâm ümmetinden ayrı bir durumda bulunan şiânın, bu topluluğun ileri gelenleri ile bunların gerisindeki art niyetli ve çirkin arzulu insanların, İslâmı yıkmak ve müslümanların birliğini parçalamak uğruna bir hayatı gerçekleştirmek için bu mezhebi kalıcı kılmasıdır.

Bu bozuk ve şerli bir gâyeyi gerçekleştirmek için inanılan bu inanç ne kötü bir inanç, buna inanan veya râzı olan insan da ne kötü insandır.

✡✡✡✡✡

DÖRDÜNCÜ GERÇEK

Bütün müslümanların değil de sadece ehli beyt ve şiâsının ilâhî ve nebevî bilgilere sâhip oldukları inancı (!) :

Bu gerçeğin kaynağı da yine ***"el-Kâfî fî Usûli'd-dîn"*** adlı kitabın yazarı Küleynî'dir.[1]

Küleynî şöyle der:

"Ebu Basîr'den rivâyet olunduğuna göre, o şöyle der: Ebu Abdillah-aleyhisselâm-'ın huzuruna girdim. O'na: Canım sana fedâ olsun.Senin şiân Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ali-aleyhisselâm–'a ilimden bin kapı öğrettiğini, her kapıdan da bin kapı açıldığını söylüyorlar" dedim.

Bunun üzerine,Ebu Abdillah-*aleyhisselâm*- ona şöyle dedi: *"Yâ Ebâ Muhammed! Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem– Ali-aleyhisselâm-'a bin kapı öğretti.Her kapıdan da O'na bin kapı açılır.*"

Ebu Basîr: *"Bu, benim söylediğim söz gibidir "* dedim.

Ebu Abdillah: *"Yâ Ebâ Muhammed! Bizde bir câmia vardır ki onun ne olduğunu bilirler mi? "*dedi.

Ebu Basîr:*"Canım sana fedâ olsun!Câmia nedir?"* diye sordum.

Ebu Abdillah: *"Câmia, uzunluğu Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem-'in dirseği gibi yetmiş dirsek boyunda olan bir sahifedir.Ali -aleyhisselâm-, o sahifeyi ağzından çıkan sözleri, helâl ve haramı, insanların ihtiyaç duyacakları her şeyi, hatta vurma sonucu vücutta bırakılan bir çiziğin diyetini dahi sağ eliyle yazmıştır."*

Ebu Basîr: *"Allah'a yemîn ederim ki ilim dediğin işte budur! dedim"* dedi.

---

[1] *el-Kâfî fî Usûli'd-dîn, Kitabul-Hucce,cilt: 1, sayfa: 138*

Ebu Abdillah:*"O öyle bir ilimdir ki önceki gibi değildir"* dedi.

Ardından bir süre sustuktan sonra şöyle devam etti: *"Bizde, 'Cefr' vardır.Cefrin ne olduğunu bilirler mi?*

"Cefr:Deriden yapılmış öyle bir kaptır ki onda peygamberlerin, vasîyet edenlerin ve İsrâil oğullarından gelmiş geçmiş bütün âlimlerin ilimleri vardır."

Ebu Basîr: *"Allah'a yemîn ederim ki ilim dediğin işte budur! dedim"* dedi.

Ebu Abdillah:*"O öyle bir ilimdir ki önceki gibi değildir"* dedi.

Ardından bir süre sustuktan sonra şöyle devam etti: *"Bizde Fâtıma-aleyhesselâm- mushafı (Kur'anı) vardır. Fâtıma mushafının ne olduğunu bilirler mi? "*

Ebu Basîr: *"Fâtıma mushafı nedir? dedim"* dedi.

Ebu Abdillah: *"O öyle bir mushaftır ki sizin şu Kur'anınızın üç katı kadardır!Allâh'a yemin ederim ki o mushafta sizin Kur'anınızdan bir harf dahi yoktur."*

Ebu Basîr: *"Allah'a yemîn ederim ki ilim dediğin işte budur! dedim "* dedi.

Ebu Abdillah: *"O öyle bir ilimdir ki önceki gibi değildir"* dedi.

Ardından bir süre sustuktan sonra şöyle devam etti: *"Bizde öyle bir ilim vardır ki geçmişte olmuş,şu anda olan ve kıyâmete kadar olacak olayların ilmi vardır!"*[1]

Şimdi, bu bâtıl inancın gerçek sonucunu şöyle sıralamak mümkündür:

---

[1] *Küleynî'nin sözü burada bitmektedir*

1. Allah Teâlâ'nın kitabına ihtiyaç duymamak apaçık küfürdür.

2. Bütün müslümanların değil de sadece ehli beyt şiâsının her türlü bilgilere sâhip olması ki bu hareket, Peygamber-*sallallahu aleyhi ve sellem*-'e nisbet edilen apaçık bir ihânettir.Peygamber-*sallallahu aleyhi ve sellem*-'e ihânet nisbet etmenin küfür olduğunda şüphe yoktur, tartışma da kabul etmez.

3. Hz.Ali'nin-*Allah ondan râzı olsun*- şu sözünü yalanla-maktır: *"Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-, biz ehli beytine bir şey ayırmadı."*

Bir müslümana yalan isnâd etmek nasıl haram olup asla câiz değilse, Hz. Ali'ye-*Allah ondan râzı olsun*- yalan isnâd etmek de haramdır ve asla câiz değildir.

4. Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem*-'e yalan isnâd etmek ki bu, Allah katında günâhların en büyüğü ve en çirkinidir.Çünkü Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem*- bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Bana yalan isnâd etmek, sizden birinize yalan isnâd etmek gibi değildir.Her kim, bana bilerek yalan isnâd ederse, Cehenneme girsin."

5. Hz. Fâtıma'ya-*Allah ondan râzı olsun*- has olup bu Kur'anın üç katına denk olan Fâtıma mushafı olduğunu ve bu mushafta elimizdeki Kur'andan bir harf dahi olmadığını söyleyerek Hz. Fâtıma'ya iftirâ etmektir.

6. Bu inanç sâhibinin, ilâhî ve nebevî bilgilere sâhip olduğundan dolayı kendisinin hidâyet, diğer müslümanların ise bundan mahrum olarak dalâlet üzere olduklarına inanmasıyla

kendisinin müslümanlardan olması veya müslümanların cemaatından sayılması mümkün değildir.

7. Son olarak, Allah Teâlâ'nın ondan başkasını dîn olarak asla kabul etmeyeceği İslâm dînine böyle saçma-sapan, bâtıl ve çirkin yalan nisbet edilebilinir mi ?

Oysa Allah Teâlâ bu konuda öyle buyurmaktadır:

﴿ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴾

[سورة آل عمران الآية :٨٥]

"Her kim, İslâm dîninden başka bir dîn isterse, o dîn ondan asla kabul edilmeyecektir. Ve o, âhirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır." [1]

O halde, Ey Şiâ Mensubu!

Bu büyük bataklıktan hep birlikte kurtulmak için benimle beraber şöyle söyler misin:

"Allahım! Biz, kullarını saptırmak, İslâmı yoketmek ve elçin Muhammed*-sallallahu aleyhi ve sellem-****'in ümmetini parçalamak için sana, peygamberine ve temiz ehli beytine iftira edenleri terkedip onlardan uzaklaşıyoruz."***

✡ ✡ ✡ ✡ ✡

BEŞİNCİ GERÇEK
Musa Kâzım'ın, şiâ için kendisini fedâ ettiği inancı :

[1] *Âl-i İmrân Sûresi: 85*

Bu gerçeği de yine Küleynî ***"el-Kâfî fî Usûli'd-dîn"*** adlı kitabında zikretmektedir.

Küleynî, adı geçen kitabında şöyle rivâyet eder:

"Ebu Hasan Musa Kâzım, -şiânın on iki imamının yedincisidir- şöyle der: Allah Teâlâ şiâya hiddetlenince, kendimi veya şiâyı fedâ etmem konusunda beni serbest kıldı.Ben de kendimi fedâ ederek onları ölümden kurtardım." [1]

Ey Şiâ Mensubu!

Şimdi, buna inanmanı gerektiren, inandıktan sonra da içerdiği söz ve anlam bakımından doğrulamanı zorunlu kılan bu hikâyenin kaynağı nedir ?

Musa Kâzım-*Allah ona rahmet etsin-* kendisine tâbi olanları (şiâyı) kurtarma uğruna, Allah'ın şiâyı bağışlayıp cennete hesapsız girdirmesi için kendisini fedâ ederek canına kıyacak ve Allah Teâlâ da buna râzı olacak!!!

Ey Şiâ Mensubu!

Allah Teâlâ, beni ve seni sevdiği ve râzı olduğu şeylerde muvaffak kılsın, inanç, söz ve davranışının düzgün olması için bu iftirayı iyice düşünmelisin. Haktan uzak olması, doğrulukla hiçbir alakasının olmamasından dolayı buna iftiradan başka bir şey demiyorum.Bu iftirayı iyice düşündükten sonra ona inanan bir insanın ne kadar büyük günâhlar işlemeyi gerekli kıldığını görürsün.

Allah'ı Rab, İslâmı dîn, Muhammed-*sallallahu aleyhi ve sellem*-'i nebî ve rasûl olarak bildiğin sürece bu günâhların hiçbirisinin

---

[1] *el-Kâfî fi Usûli'd-dîn, Kitabul-Hucce,cilt: 1, sayfa: 260*

sana nisbet edilmesine veya senin ona nisbet edilmene asla râzı olmazsın.

Bu büyük günâhlar şunlardır :

1. Allah Teâlâ'nın:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا﴾ [سورة الأنعام من الآية :٩٣]

"Allah'a yalan isnâdında bulunarak O'na iftirâ edenden daha zâlim kim olabilir " [1]

buyurduğu halde, O'nun Musa Kâzım'a vahyederek şiâya hiddetlendiğini ve Musa Kâzım'a,ya kendisini ya da şiâsını fedâ etmesi konusunda serbest kıldığını, Musa Kâzım'ın da şiâyı kurtarmak uğruna kendisini fedâ ettiğini iddiâ etmek, yemin ederim ki Allah Teâlâ'ya yapılan en büyük iftirâdır.

2. Musa Kâzım'a-*Allah ona rahmet etsin-* yalan isnâdında bulunarak bu sözle ona iftirâ etmektir.Allah'a yemin ederim ki Musa Kâzım bu iftiradan uzaktır.

3. Musa Kâzım'ın peygamber olduğuna inanmaktır. Allah'a yemin ederim ki Musa Kâzım, ne bir nebî ne de bir rasûldür.Allah'ın Musa Kâzım'a hiddetlendiğini, kendisini veya şiâsını fedâ etmesi konusunda muhayyer kıldığını haber vermesi, Musa Kâzım'ın da şiâsı için kendisini fedâ ederek ölmeye râzı olduğunu söyleyen kimsenin bu sözünden Musa Kâzım'ın peygamber olduğu açıkça anlaşılır!!!

Bilindiği gibi müslümanlar, Muhammed-*sallallahu aleyhi ve sellem-*'den sonra peygamber olduğuna veya geleceğine inanan

[1] *En'am Sûresi : 93*

kimsenin, Allah Teâlâ'nın şu sözünü yalanladığından dolayı kâfir olduğunda hemfikirdirler.

﴿ مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴾ [سورة الأحزاب الآية :٤٠]

***"Muhammed**-sallallahu aleyhi ve sellem-**, sizden hiç birinizin babası değildir.Lâkin O, Allâh'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusu-dur.** (O'ndan sonra kıyâmete kadar peygamber gelmeyecektir.) "* [1]

4. Hıristiyanların Hz. İsâ'nın insanlığı kurtarma uğruna çarmıha gerilerek kendisini fedâ ettiğine inandıkları gibi, şiânın da bu gerçeğe inanarak hıristiyanlıkla aynı inancı paylaşmış olmasıdır ki –güya- İsâ-*aleyhisselâm*- insanların işledikleri günâhlara keffâret olması için kendisini fedâ ederek çarmıha gerilmeye râzı olmuş, dolayısıyla onları Allah'ın gazâbı ve acıklı azabından kurtarmak için kendisini fedâ etmiştir.Şiâ da aynı şekilde buna inanmaktadır.Zira dediğimiz gibi şiâ, Allah Teâlâ'nın Musa Kâzım'ın şiâsını helâk edeceğini dolayısıyla ya şiâsını ya da kendisini öldürüp fedâ etmesi konusunda Musa Kâzım'ı serbest kıldığını, Musa Kâzım'ın da Allah'ın şiâya hiddetlenip azap etmemesi için kendisini fedâ ederek şiâyı kurtarmaya râzı olduğuna inanmaktadır.

O halde, şiâ ile hıristiyanlar inanç olarak birdirler.

Hıristiyanlar, Allah Teâlâ'nın kitabı Kur'anın açık ifâdesiyle kâfirdirler.Bir şiâ mensubu, îmân ettikten sonra kâfir olmaya hiç râzı olur mu ?

---

[1] *Ahzâb Sûresi : 40*

Ey Şiâ Mensubu!

Andolsun ki seni öyle bir iş için hazırlamışlar ki bir bilebilsen,
Başıboş kalmış hayvan gibi onlara av olmaktan kendini uzak tut.

Ey Şiâ Mensubu!

Son olarak sana şunu tavsiye ediyorum:

Bu saçma-sapan ve bâtıl şeylerden uzaklaşıp kendini kurtar.Allah Teâlâ'nın dosdoğru yolu olan gerçek mü'minlerin yolunu tut.

✡ ✡ ✡ ✡ ✡

ALTINCI GERÇEK

Şiâ imamlarının günâh işlemedikleri** (ismet)**, onlara vahiy geldiği ve kendilerine itaat edilmesi gerekliliği

konularında -Rasûlullah**-sallallahu aleyhi ve sellem-**'e helâl olan dörtten fazla kadınla evlenme dışında- Rasûlullah**-sallallahu aleyhi ve sellem- **ile aynı konumda oldukları inancı (!) :

Şiâ imamlarının Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem-* ile aynı konumda olduğu inancını yine ***"el-Kâfî fî Usûli'd-dîn"*** adlı kitabın yazarı Küleynî iki şekilde rivâyet etmiştir.

Birinci rivâyette Küleynî şöyle der:

"Mufaddal,Ebu Abdillah'ın yanındayken ona şöyle der: "Canım sana fedâ olsun.Bana söyler misin? Allah, kullarının bir insana itaat etmesini farz kıldığı halde, o insana semâdan vahyin gelmesini engeller mi?

Ebu Abdillâh: "Hayır, Allah kullarının bir insana itaat etmesini emrettikten sonra o insandan semânın haberini -vahyi- engellemekten kullarına daha cömert, daha merhametli ve daha şefkâtlidir."[1]

Bu rivâyetin gösterdiği anlam şudur:

Allah'ın, insanların hepsine Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem-*'e itaat etmelerini farz kıldığı gibi, şiâ imamlarına da mutlak olarak itaat etmelerini farz kılmış olmasıdır.Buna göre şiâ imamlarına vahiy gelmekte,onlar sabah-akşam gökten haber almaktadırlar.Böylelikle şiâ imamları, nebî ve rasûldürler veya aynen onlar gibidirler.Onlardan hiçbir farkları yoktur.

Muhammed-*sallallahu aleyhi ve sellem-*'den sonra peygamber olduğuna ve ona vahiy geldiğine inanmak, İslâm'dan dönmek olup müslümanların oybirliğiyle küfürdür.İnancıyla iftihar eden bir şiâ mensubu nasıl olur da kendisine iftirâ eden ve İslâm'dan

---

[1] el-Kâfî fî Usûli'd-dîn, Kitabul-Hucce,cilt: 1, sayfa: 229

uzak bir şekilde kâfir olarak yaşamayı zorunlu kılan bir inanca inanır. Onun amacı bu bâtıl inanca inanmak değildir.Çünkü şiâ mensubu bir kimse, îmân edip müslüman olmak ve müslümanlardan olmaktan başka bir şeyi düşünemez.

Allahım! Bu insanları senden koparan ve senin yolundan saptıran kâtil elleri kes!

İkinci rivâyette Küleynî şöyle der :

"Muhammed b.Sâlim'den rivâyet olunduğuna göre o şöyle der : Ebu Abdillah-aleyhisselâm-'ı şöyle derken işittim:"İmamlar, Rasûlullah -sallallâhu aleyhi ve sellem-'in konumundadırlar.Ancak onlar, peygamber değillerdir.Yine Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem-'e helâl olan dörtten fazla kadınla evlenmek onlara helâl değildir.Bunun dışındaki konularda onlar,Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-'in konumundadırlar."[1]

Bu rivâyet, görünüşte bazı çelişkilerle dolu olmasına rağmen birinci rivâyetteki gibi, imamların masum olduklarını, onlara itaat etmenin gerekliliğini ve onlara vahiy indiğini onaylamaktadır.Çünkü *"İmamlar, -dörtten fazla kadınla evlenmek dışında-, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- ile aynı konumdadırlar"* sözü, onlara vahiy geldiği, onların masum oldukları, onlara itaat etmenin farz olduğu ve Peygamber-*sallallahu aleyhi ve sellem*-'e verilen her türlü kemâliyet ve özelliklerin onlara da verildiğini açıkça göstermektedir.

Ey Şiâ Mensubu!

Bu iftirâ ve süslü yalanın altında yatan gerçek hedef şudur:

---

[1] *el-Kâfî fî Usûli'd-dîn, Kitabul-Hucce,cilt: 1, sayfa: 270*

İslâmı ve müslümanları yok etmek, şiâyı İslâm ve müslümanlardan ayırmaktır.Çünkü şiânın yanında, -güya- müslümanlardaki Kur'an-ı Kerîm ve Sünneti Nebevîye'den daha üstün olan ve bu ikisine ihtiyaç duymayacakları Fâtıma mushafı,Cefr,Câmia, geçmiş peygamberlerin ilimleri ve masum imamlara inen vahiy vardır.O imamlar ki dörtten fazla kadınla evlenmek dışında Rasûlullah*-sallallahu aleyhi ve sellem-* ile aynı konumdadırlar.Ayrıca bunun dışında, bu inanca sâhip olan şiâyı İslâm'dan soyutlayan ve hamura düşen kılın hamurdan kolayca ayıklandığı gibi onları müslümanlardan ayıklayan daha nice sebepler de vardır.

İslâm adına İslâm ümmetinden kıymetli bir parçasını koparıp, birçok insanı ehli beyte yardım adına ehli beytin yolundan uzaklaştıran şerli ruhlara Allah lânet etsin.

۞ ۞ ۞ ۞ ۞

YEDİNCİ GERÇEK

Ehli beyt ile birlikte Selman, Ammâr ve Bilâl gibi pek az sayıda sahabenin dışında, Rasûlullah** -sallallahu aleyhi ve sellem-**'in

ölümünden sonra ashâbının dînden dönerek kâfir oldukları inancı (!) :

Şiânın ileri gelen fakih ve âlimleri neredeyse bu konuda ittifak etmişlerdir.Çünkü bu konuda yazdıkları eserleri böyle söylemekte ve kitapları açıkça bunu dile getirmektedir.İnançları gereği farz olan takiyye dışında çoğunlukla bunu îlân etmeyen hiç kimse yoktur.

Bu gerçeği pekiştirmek amacıyla şu delîlleri sunuyoruz: ***"Ravdatu'l-Kâfî "*** adlı kitabın da yazarı olan Küleynî, bu kitabın 202. sayfasında şöyle diyor:

"Hanan'dan, O babasından, O da Ebu Câfer'den rivâyet ettiğine göre, Ebu Câfer şöyle der: "Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in vefâtından sonra üç kişi -Mikdâd, Selmân ve Ebu Zer- dışında insanlar dînden döndüler."

"es-Sâfî " adlı tefsir kitabında -ki bu kitap, şiânın en meşhûr ve en kıymetli tefsîr kitaplarından olup en çok itibâr edilen bir eserdir- bu konuda pek çok rivâyet zikredilmiş, bu rivâyetlerin çoğu da bu inancı yani "Ehli beyt ile birlikte Selman, Ammâr ve Bilâl-*Allah onlardan râzı olsun-* gibi pek az sayıda sahabenin dışında, Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem-*'in ölümünden sonra ashâbının dînden dönerek kâfir oldukları inancını" teyid etmektedir.

Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer'in-*Allah her ikisinden de râzı olsun-* şiâ kitaplarında, şiânın onları tekfir etmeleri konusunda sayılamayacak kadar pek çok rivâyetler vardır.

İşte bunlardan birisinde Küleynî adı geçen kitabının 20. sayfasında şöyle diyor:

"Ebu Câfer'e, Ebubekir ve Ömer hakkında sordum. Ebu Câfer: Tevbe etmeden ve mü'minlerin emîri Ali'ye yaptıklarını hatırlamadan dünyadan ayrıldılar.Allah'ın, meleklerin ve insanların hepsinin lâneti onların üzerine olsun, dedi !!!"

Aynı kitabın 107. sayfasında şöyle rivâyet etmektedir:

"Ebu Câfer:Bana, Ebubekir ve Ömer'i mi soruyor-sun?Yemîn ederim ki Ebubekir ve Ömer münâfık oldular, Allah'ın kelâmına karşı çıktılar ve Rasûlullah ile alay ettiler.Bu sebeple onlar, kâfirdirler.Allah'ın, meleklerin ve insanların hepsinin lâneti onların üzerine olsun."!!!

Ey Şiâ Mensubu!

Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem*-'in ashâbına kâfir olup dînden döndüler demek hiç akıl kârı mıdır ?

Onlar ki Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem*-'in havârî-leri,dîninin yardımcıları ve O'nun şeriatını omuzlarında taşıyan kimselerdir.

Onlar ki Allah Teâlâ'nın Kur'anda kendilerinden râzı olduğunu belirttiği, peygamberi Muhammed -*sallallahu aleyhi ve sellem*-'in lisânıyla da onları cennetle müjdelediği, dînini onlarla koruduğu, müslümanları onlarla güçlü kıldığı ve kıyâmete kadar dünyada isimlerinin kalıcı olmasını sağladığı kimselerdir.

Ey Şiâ Mensubu!

Rabbine yemîn ederek bana söyler misin?

Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem*-'in ashâbını tekfîr edip onlara lânet okumak ve onlardan uzaklaşma-nın bir hedef ve gâyesi yok mudur ?

Tabiî ki vardır Ey Şiâ Mensubu!

Öyle bir hedefi var ki hem de ne hedef! Yine öyle bir gâyesi var ki hem de ne gâye!!!

Allah'a yemin ederim ki bu hedef ve gâye şudur:

Yahûdîlik, mecûsîlik ve diğer her türlü şirk ve putperestliğin düşmanı olan İslâm dînini ortadan kaldırma hedef ve gâyesidir!!!

İşte bu, İslâm'ın temelini ortadan kaldırdığı, tahtını yerle bir edip kalıntılarını ortadan kaldırdığı, Allah Teâlâ'nın izniyle de sonsuza dek öyle kalacak olan, mecûsî kisrâ devletini yeniden kurma hedef ve gâyesidir.

Müslümanların ikinci halîfesi Hz. Ömer'in*-Allah ondan râzı olsun-* mecûsi bir genç tarafından öldürülmesi, sana cevap olarak yetmez mi?

Fitne bayrağını üçüncü halîfe Hz. Osman'ın*-Allah ondan râzı olsun-* aleyhine açarak, onun bu yolda kurban gitmesine ve müslümanların diyârında ilk defa fitne ve şerrin yayılmasına sebep olan yahûdî asıllı Abdullâh b. Sebe değil midir?

Bu uğursuz fitneden, şiâ şeytanı tâ o zaman doğmuş, velâyet ve imâmet adlı bidat bayraklarını İslâm ve müslümanların üzerinde birer kılıç gibi kullanmışlardır.

Onlar velâyete çağırmakla, Rasûlullah*-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in ashâbını tekfîr edip onları lânetlemişler, onlardan râzı olan ve "Allah onlardan râzı olsun" diyen müslümanları da lânetleyip tekfîr etmişlerdir. İmâmet adlı bidat ile İslâm hilâfetinin aleyhine her türlü hile ve desîseler düzenlenerek müslümanlar arasında helâk edici savaşlar alevlendirilmiş, müslü-manların kanları

akıtılmış, binâlar yıkılmış, İslâm ve müslümanlar paramparça bir hayat yaşamışlar,diğer düşmanlarına düşmanlık besledikleri gibi müslüman-lara da düşmanlık beslemişler, kâfir olan hasımlarına hasımlık yaptıkları gibi İslâma mensup olan herkese de hasımlık yapmışlardır.

Ey Şiâ Mensubu!

Yukarıda zikrettiğimiz esâsa göre şiâ, bu inancı yerleştirmiş ve bir mezhep edinmiştir.Böylece İslâm dîninden ayrı, esâsları, prensipleri, kitabı, sünneti, ilmi ve bilgisi olan müstakil bir dîn haline gelmiştir.Bu söylediklerimizi doğrulayan şeyler bu kitapçıkta daha önce zikredilmişti. Şiânın, velâyet adıyla müslümanları parçalamak, onlar arasında fitne ve şer tohumları ekmek ve müslümanlara düşmanlık beslediğine dâir art niyetin veya kötü bir amacın olmasa dahi bu anlattıklarımıza tekrar bakıp iyice düşünmelisin.

"Müslümanlar" denilmesine en lâyık olan ehli sünnet müslümanlarından Rasûlullah*-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in ehli beytin-den hoşlanmayan hiç birisini bulamazsınız.

O halde, şiâ topluluğu daha -önce de belirttiğimiz gibi-müslümanlara düşmanlık besleyerek bilakis onları tekfîr edip lânetlemekle, niçin sadece kendisinin velâyet hakkına sahip olduğunu iddiâ ederek onu kendisine hedef ve gâye edinmektedir ?

İmâmet olayı da alay etmek ve abesle iştiğal değil midir?

Öyle ki İslâm dîni, müslümanlara kendilerini Allah'ın şeriatı ve peygamberinin sünnetine göre yönetecek kimseyi seçme emrini verdiği, müslüman-ların da devlet başkanlığı

yapabilecek, kendilerini yönetmeye lâyık ve yeterli gördükleri kimseyi seçtik-leri halde,şiâ buna "hayır, devlet başkanlığı yapacak kimsenin, vasîyet edilen ve bizzat adı belirtilen, masum ve kendisine vahiy gelen bir kimse olması gerekir" demektedir.

Müslümanlar böyle bir devlet başkanını ne zaman bulacaklar acaba ?

Bu sebeple mi şiâ müslümanlara lânet edip onlara düşmanlık besleyip onlardan ayrılmaktadır ?

O halde Ey şiâ mensubu!

"Velâyet" ve "İmâmet" akîdesi, müslümanları saptırmak ve aldatmaktan başka bir şey değildir.

Bundan da amaç şudur:

İslâm dînini yıkmak ve müslümanları parçala-maktır. O halde, kendini bu bâtıl inanç, yıkıcı ve karanlık mezhepten kurtararak onlardan uzaklaşmaz mısın?

Ey Şiâ Mensubu!

Bilmen gerekir ki sen, kendi nefsini ve âileni kurtarmakla sorumlusun.O halde öncelikle onları Allah Teâlâ'nın azabından kurtarmaya çalış ve bilmen gerekir ki bu, ancak doğru îmân ve sâlih amelle gerçekleşir.Doğru îmân, sâlih amel gibidir.Doğru îmân ile sâlih ameli de ancak Allah'ın kitabında ve Rasûlü Muhammed*-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in sünnetinde bulabilirsin. Sen, ehli sünnet vel-cemaatin sahasına kaçıp sığınmadıkça ve karanlık şiâ mezhebinin hapsinde bulunduğun sürece doğru îmân ve sâlih ameli elde edemezsin.Müslümanları saptırmak ve

ifsad etmek için şiâ mezhebine çağıranların tersine, her türlü bâtıl te'vilden uzak, doğru îmân ve sâlih ameli, ancak Allah'ın kitabında bulursun.

Yine, peygamberin sahîh sünnetini, yalandan ve şiâ mezhebine çağıranlardan uzak bulacaksın.Doğru îmânla sağlam İslâm akîdesini ancak bu şekilde kazanabilirsin.Bu da ancak Allah'ın kullarına vâdettiği cenneti kazanıp kurtuluşa ermeleri için meşrû kıldığı, kullarının nefislerini temize çıkardığı sâlih amelle olur.

Ey Şiâ Mensubu!

Allah'ın kitabı ile Rasûlü Muhammed-*sallallahu aleyhi ve sellem-*'in sünnetinin geniş sahasına hicret et. Zirâ orada güç ve kuvvetine kavuşarak rahatlıkla dolaşa-bileceğin çok yer ve bol rızık bulursun.

Son olarak, sende veya başka birisinde olan bir şeyi elde etmek veyahut senden veya herhangi birisinden korktuğum için bu nasihati takdim etmedi-ğimi bilmelisin.

Allah'a yemîn ederim ki hayır, bunun için yapmadım. Bunu, sadece İslâm kardeşliği ve Allah rızâsı için,kitabı için,rasûlü için,müslüman yöneticilerle avam tabakasına nasihat etmek için yaptım.

Sana bu nasihati takdim etmeme neden olan şey, işte budur.

Allah Teâlâ'dan,kalbini bu nasihata açmasını ve onunla seni dünya ve âhiret saadetine iletmesini dilerim.